

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3688/2541

พนักงานอัยการ สำนักงาน อัยการ สูงสุดโจทก์ นาย สุรศักดิ์ แซ่ฉั่วจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 82, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 76, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยใช้มีดยาวทั้งด้ามรวม 8 นิ้วแทงผู้เสียหายหลายครั้ง โดยเฉพาะบาดแผลที่ท้องซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญเป็นเหตุให้กระเพาะอาหารและตับ ฉีกขาด จำเลยยอมเล็งเห็นผลแห่งการกระทำว่าเป็นเหตุให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้ถือได้ว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย ทั้งจำเลยได้กระทำผิดไปโดยตลอดแล้ว การที่จำเลยไม่แทงผู้เสียหายซ้ำอีกและช่วยพาผู้เสียหายลงจากตึกที่เกิดเหตุไปรักษาพยาบาล ไม่ใช่เป็นการยับยั้งไม่กระทำการให้ตลอดหรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำบรรลุผลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 จำเลยเป็นฝ่ายก่อเหตุทำร้ายผู้เสียหายก่อนและเป็นการสมครใจต่อสู้ทำร้ายซึ่งกันและกัน จำเลยจะอ้างว่าเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายหรือกระทำโดยบันดาลโทสะไม่ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288, 80, 33 และริบมีดของกลางจำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80 ลงโทษจำคุก 10 ปี ริบของกลางจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ขณะกระทำความผิดจำเลยอายุ 19 ปีลดมาตราส่วนโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 หนึ่งในสามจำคุก 6 ปี 8 เดือน คำให้การของจำเลยในชั้นสอบสวนและทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา รวมทั้งจำเลยพยายามบรรเทาผลร้ายแก่ผู้เสียหายโดยชดใช้ค่าเสียหายจนผู้เสียหายพอใจมีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78หนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลย 4 ปี 5 เดือน 10 วัน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติโดยคู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้งว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยและผู้เสียหายอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา โดยผู้เสียหายพักอยู่กับจำเลยที่ห้องเช่าที่จำเลยและผู้เสียหายเช่าไว้ตามวันเวลาและสถานที่ที่โจทก์กล่าวในฟ้อง จำเลยใช้มีดปลายแหลมของกลางยาวทั้งด้ามประมาณ 8 นิ้วแทง ผู้เสียหายถูกบริเวณด้านหน้าและด้านหลังรักแร้ขวา ไตขวา นมซ้ายและที่ท้อง คมมีดทะลุถึงกระเพาะอาหารและตับ เป็นเหตุให้กระเพาะอาหารและตับฉีกขาดกับมีเลือดออกที่ปอดทั้งสองข้าง รายละเอียดบาดแผลปรากฏตามรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ด้านหลังเอกสารหมาย จ.2 ผู้เสียหายได้รับการรักษาจากแพทย์ทันตแพทย์ที่จึงไม่ถึงแก่ความตายคงได้รับอันตรายสาหัส ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยมีว่าจำเลยกระทำโดยเจตนาฆ่าผู้เสียหายหรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายมาเบิกความยืนยันว่า จำเลยเป็นฝ่ายทำร้ายผู้เสียหายก่อน โดยดึงตัวผู้เสียหายไว้แล้วบีบคอ ผู้เสียหายก็บีบคอจำเลยบ้าง เกิดการต่อสู้กันจำเลยต่อยผู้เสียหายเข้าปากลูกกรงระเบียงและผลักไปติดกำแพงจับศีรษะผู้เสียหายโขกกับผนังตึก จำเลยใช้มีดของกลางยาวทั้งด้ามรวม 8 นิ้ว แทงผู้เสียหายที่ท้อง

และที่คือผู้เสียหายรู้สึกงงพยายามจะหนีและต่อสู้จนล้มคว่ำลง จำเลยเข้ามาทางด้านหลังและพยายามจะใช้มีดปาดคอ แต่ผู้เสียหายหลบทัน จำเลยจึงแทงที่หลังผู้เสียหายซึ่งยังคงต่อสู้จนออกไปนอกห้องได้และล้มนอนหงายจำเลยขึ้นคร่อมและเงื้อมมือจะแทงผู้เสียหายจึงพูดว่ายังรักจำเลยอยู่จำเลยจึงหยุดแทงแล้วพูดว่า จริงใจไหม ผู้เสียหายบอกว่าจริงแล้วดึงมีดจากจำเลยโยนให้นางสาวนันทกานำไปทิ้ง จำเลยก็นำสืบรับว่าใช้มีดแทงผู้เสียหายจริง แต่อ้างว่าเพราะผู้เสียหายใช้มีดดังกล่าวแทงจำเลยก่อน จำเลยแย่งมีดและถูกมีดบาดมือบาดเจ็บเลือดออกมากจึงโกรธและแย่งมีดจากผู้เสียหายแต่แย่งไม่ได้ ผู้เสียหายจึงเข้าไปในห้อง จำเลยวิ่งตามและต่อสู้ประชิดตัวกดปล้ำจนจำเลยแย่งมีดจากผู้เสียหายได้แล้วใช้มีดแทงผู้เสียหายโดยไม่ได้เลือกแทงและยังกดปล้ำต่อสู้อีกต่อ ผู้เสียหายวิ่งหนีออกไปนอกห้องแล้วล้มลงหน้าห้อง จำเลยจึงนั่งคร่อมผู้เสียหายผู้เสียหายบอกว่าเจ็บ พอแล้ว จำเลยตกใจที่เห็นผู้เสียหายเลือดออกมาก จึงอุ้มผู้เสียหายลงลิฟต์มาชั้นล่าง และมีผู้นำผู้เสียหายและจำเลยส่งโรงพยาบาล เห็นว่าจำเลยเป็นฝ่ายก่อเหตุเพราะโกรธผู้เสียหายที่บอกเลิกการอยู่กินฉันสามีภริยากับจำเลยจึงเชื่อว่าจำเลยทำร้ายร่างกายผู้เสียหายก่อน และเกิดการต่อสู้กันขึ้น ผู้เสียหายซึ่งเป็นหญิงสู้แรงจำเลยไม่ได้ จึงคว่ำมีดของกลางเพื่อป้องกันมิให้จำเลยทำร้ายและเกิดการกดปล้ำแย่งมีดกัน จำเลยพลาดถูกมีดบาดมือเลือดออกมากจึงโกรธถึงขนาดที่ผู้เสียหายถือนมีดวิ่งหนีไปแล้ว จำเลยยังตามไปแย่งมีดคืนเพื่อทำร้ายผู้เสียหายอีก เมื่อแย่งมีดได้ แม้จำเลยจะถูกผู้เสียหายบีบคออยู่ก็สามารถจะทำให้ผู้เสียหายปล่อยมือจากคอจำเลยได้โดยอาศัยกำลังกายซึ่งแข็งแรงกว่าผู้เสียหายมาก แต่จำเลยกลับใช้มีดของกลางแทงที่ท้องซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญของผู้เสียหายจนใบมีดจมลึกถึงกระเพาะอาหารและตับ ทำให้กระเพาะอาหารและตับผู้เสียหายฉีกขาด และมีเลือดออกที่ปอดทั้งสองข้าง ผู้เสียหายมีบาดแผลหลายแห่งจากของมีคมที่คอด้านหลัง 1 แห่ง คอด้านหน้า 2 แห่ง รักแร้ขวา 1 แห่ง หลัง 3 แห่ง ยาว 1 ถึง 2 เซนติเมตรใต้ราวนมซ้าย 1 แห่ง รายละเอียดปรากฏตามรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ด้านหลังเอกสารหมายเลข 2 แสดงว่าจำเลยแทงผู้เสียหายหลายครั้ง โดยเฉพาะบาดแผลที่ท้องนั้นแพทย์หญิงพีไลวรรณ สมุทรพงษ์ ผู้ตรวจรักษาเบิกความยืนยันว่าเป็นบาดแผลลึก หากไม่ได้รับการรักษาอย่างทันท่วงที อาจเกิดการตกเลือดและผู้เสียหายอาจเสียชีวิตได้ แสดงว่าจำเลยแทงผู้เสียหายโดยแรงด้วยความโกรธที่ผู้เสียหายบอกเลิกไม่ยอมอยู่กินกับจำเลยอีกต่อไป ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อผู้เสียหายหนีออกไปนอกห้องและล้มนอนหงายจำเลยก็ขึ้นคร่อมและเงื้อมมือจะแทงผู้เสียหายอีกจนผู้เสียหายต้องบอกว่ายังรักจำเลยอยู่ จำเลยจึงได้สติไม่แทงกลับถามย้ำว่าจริงใจไหม เมื่อผู้เสียหายรับว่าจริง จำเลยจึงยอมให้ผู้เสียหายดึงมีดออกจากมือ การที่จำเลยใช้มีดของกลางซึ่งยาวทั้งด้ามรวม 8 นิ้วแทงผู้เสียหายหลายครั้ง โดยเฉพาะบาดแผลที่ท้องซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญเป็นเหตุให้กระเพาะอาหารและตับฉีกขาดจำเลยย่อมเล็งเห็นผลแห่งการกระทำของตนว่าเป็นเหตุให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตายได้ จึงถือได้ว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าผู้เสียหายทั้งจำเลยได้กระทำผิดไปโดยตลอดแล้ว การที่จำเลยไม่แทงผู้เสียหายซ้ำอีกและช่วยพาผู้เสียหายลงจากตึกที่เกิดเหตุไปรักษาพยาบาลหาใช่เป็นการยับยั้งไม่กระทำการให้ตลอด หรือกลับใจแก้ไขไม่ให้การกระทำนั้นบรรลุผลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 82 ไม่ส่วนที่จำเลยฎีกาว่าเป็นการกระทำเพื่อป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายหรือกระทำโดยบันดาลโทสะนั้น เห็นว่า จำเลยเป็นฝ่ายก่อเหตุทำร้ายผู้เสียหายก่อน และเป็นการสมักรใจต่อสู้ทำร้ายซึ่งกันและกันจำเลยจะอ้างเหตุว่าเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายหรือกระทำโดยบันดาลโทสะหาได้ไม่ ศาลอุทธรณ์พิพากษาชอบแล้วฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

ระพีภัทร บรรจงศิลป์ · ประกาศ บุรพางกูร · วุฒินันท์ สุขสว่าง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3688/2541>